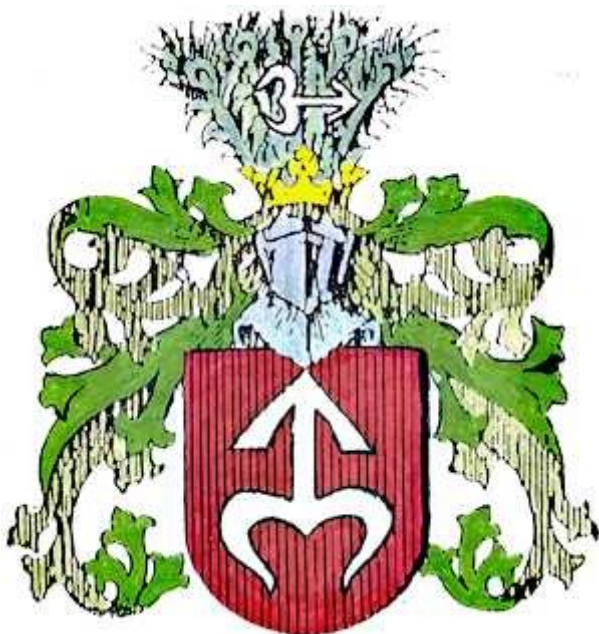

.....Odmiany herbu Odrowąż

Odrowąż I (Odrzywąg). - W polu czerwonym - strzala srebrna żeleźcem do góry, u dołu w dwa wąsy zakończona. - Nad hełmem w koronie - na pawim ogonie taka sama strzala żeleźcem w lewo. Jeden z najstarszych herbów polskich. W zapiskach sądowych pierwszy raz wzmiankowany pod kon. 1423, godło Odrowąża opisana jako strzala (rogacina) i zawiasa kotłowa; pieczęcie z tym herbem są liczne począwszy od r. 1380. Dług.; Papr.; Okol.; Kojat.; Ulan.; Mał.; Piek.

Odrowąż II. - W polu czerwonym - srebrna strzala żelźcem do góry przekrzyżowana bez opierzenia w wąsy zakończona. Nad hełmem w koronie trzy pióra strusie. Odmiana przystługająca Łuskinom Zaranowskim w witebskim w XVII stuleciu, a podobno też Kniażskim Źerebiatyczom. Kojał. 186; Nies. Vi. 173; Piek. Tabl. XIV, N. 48; zapiski WP. Dziadulewicza.

Odrowąż III. - Odmiana z herbarza galicyjskiego. Sieb. IV. 14.

Odrowąż IV. - Odmiana z herbarza galicyjskiego. Sieb. IV. 14.

Odrowąż V. - Odmiana z herbarza galicyjskiego. Sieb. IV. 14.

Odrowąż VI. - Z pieczęci Jana, starosty ruskiego z r. 1380, Prandoty, podsędka ziemskiego sandomirskiego z r. 1384 i Krzestawa, podsędka ziemskiego krakowskiego z r. 1358 r. Heraldyka Piek. 107

Odrowąż VII. - Z pieczęci Jana Szczekocińskiego z r. 1419, Jana ze Sprowy z r. 1427 i Jana arcybiskupa lwowskiego z r. 1440, Bartosza z Gór z r. 1444 i 1446, Jana, arcybiskupa gnieźnieńskiego z r. 1451, Jana ze Szczekocin z r. 1460, Andrzeja ze Sprowy z r. 1452, Eustachego ze Sprowy, Mikołaja z Błazejowic z r. 1462, Jakóba z Dębna czyli ze Szczekocin z r. 1462, Jana z Wysokiego z r. 1460,

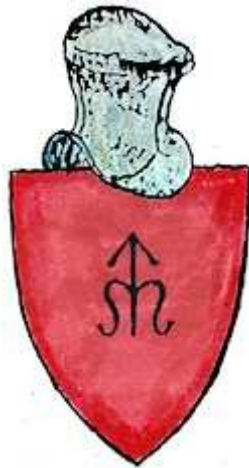
Piotra z Godowa z r. 1466, Jana Jury z Malechowa z r. 1471. *Heraldyka Piek.* 108.

Odrowąż VIII. - Z pieczęci Mikołaja Strasza z Białaczewa, sędziego ziemskiego krakowskiego z r. 1480, Jana Odrowąza ze Sprowy, wojewody ruskiego a podolskiego starosty z r. 1480, Stanisława z Chodczy, marszałka koronnego a starosty ruskiego, lwowskiego i lubaczowskiego z r. 1504, Jakóba Dembińskiego, kasztelana radomskiego a r. 1484, Stanisława Szydłowieckiego, kasztelana radomskiego z r. 1485, Jakóba Szydłowieckiego, podskarbiego koronnego z r. 1400, Krzysztofa Szydłowieckiego, kasztelana sandomierskiego z r. 1526 i Jana Pieniązka Z Kruślowej, sędziego ziemskiego krakowskiego z r. 1532. *Heraldyka Piek.* 107, 108, 109.

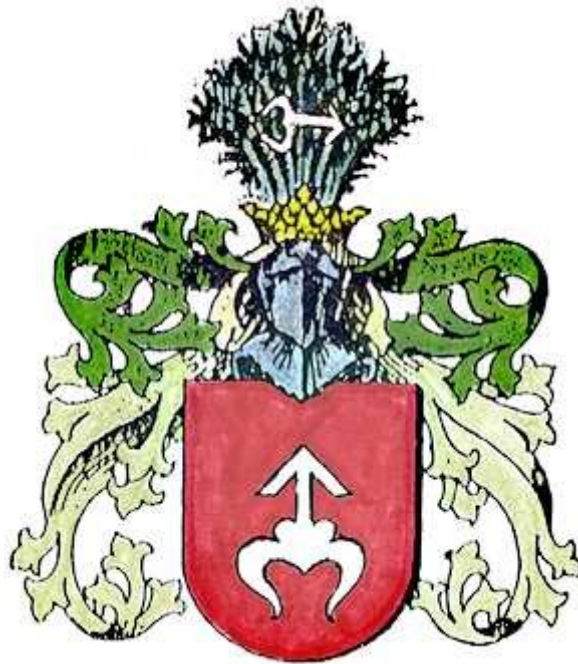
Odrowąż IX. - Z pieczętki Jakóba z Dębna czyli z Winnej góry (*de monte vini*) z r. 1352 fig. 163. Pieczęć ta przedstawia zawiasę z krzyżem zamiast strzały. Możliwość mieć wątpliwość czy to Odrowąż, pisze Dr. Piekosiński, gdy jednak ów Jakób nazywany na pieczęci z Winnejgóry (*de Montevini*) w dokumencie pisze się z Dębna, Dębno zaś należało podówczas do członków rodu Odrowążów, przeto nie ulega wątpliwości że ów Jakób Dębiński należał do tego rodu, a owa pieczęć przedstawia odmianę Odrowąza. *Heraldyka Piek.* 109, 110.

Odrowąż X. - Z kościoła w Chlewiskach. Heraldyka Piek. 283; patrz Piek. "O dynast. pochodz. szl. pol."

Odrowąż XI. - Z ołtarza w Końskich. Heraldyka Piek. 109, 110.

Odrowąż XII. - Według Kojatowicza str. 184

Odrowąż XIII. - Z woli marszałkowskiej Mikołaja z Brzezia Lanckorońskiego z r. 1461. Loredan Larchey, *Armorial du XVe s. Herald Piek.* 367, 368.

Odrowąż XIV. - Według herbarzyka Ambrożego. *Herald. Piek.* 107.

Opracowano na podstawie:

- Juliusz Ostrowski hr. - „Księga herbowa rodów polskich” s.398-401, Warszawa 1897
- Strona internetowa: www.pieniazek.com